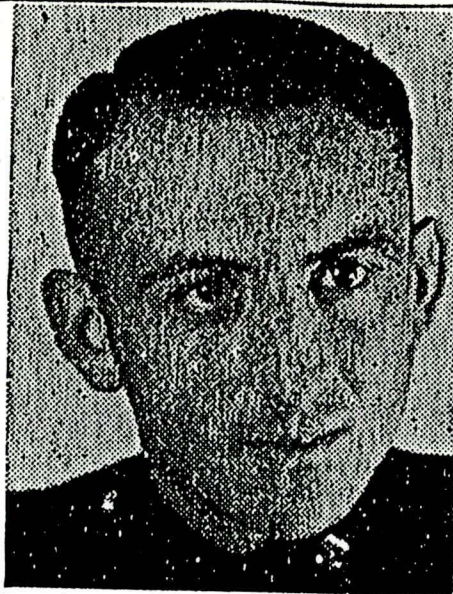

שטיינהויאר נתן (ארוין)

בן שלמה ושושנה. נולד ב־3 בינואר 1914 בהאנאו שליד פרנקפורט ע"נ מיין בגרמניה. גמר בית־ספר גבוה בעיר־הולדתו. השתייך לתנועת־נוער יהודית. כאביו הרופא נמשך גם הוא למקצוע הרפואה ומשנתבגר החל ללמוד באוניברסיטה בפרנקפורט. עם עלות היטלר לשלטון, שוב לא יכול להמשיך בלימודיו והחליט ללמוד מלאכת הצינקוגרפיה ולעלות לארץ. אך מאחר שהיה ספורטאי מובהק ואחד ממיסדי ארגון־הספורט היהודי בעירו, נמשך לבו אחר הרעיון של שירות במשטרת ארץ־ישראל. עם עלייתו בשנת 1934 עבד בתחומי המשטרה השונים. שירת בחברון הערבית, בעיר העתיקה והיה האחראי לשמירת תחנות־המים של לטרון וסריס. בפרוץ מלחמת־העולם השניה שימש כקצין־אימונים של המשטרה הנוספת. בשנים האחרונות לשלטון הבריטי עבד לפי הוראות השירות החשאי של ה"הגנה" והיה אחראי לקבוצת שוטרים אשר העבירו ל"הגנה" ידיעות חשובות. היה אהוב על חבריו לעבודה, אהב את הארץ וגם בימים הקשים ביותר האמין באמונה שלמה שעצמאות ישראל קום תקום. באוקטובר 1947 עזב את המשטרה ועבר למנגנון הקבע של ה"הגנה". כינויו בשירות ה"הגנה" במשך השנים האחרונות היה "אפרים". בפרוץ המאורעות היה נוסע יום־יום לביתו אשר בתלפיות ולא רצה לעזבו למרות האזהרות של חבריו. בכל עת היה האקדח מוכן בידו וכך נסע בדרכים המסוכנות.

נפל ב־6 באפריל 1948 בעברו ליד בית־הדפוס הממשלתי בירושלים בדרכו מתלפיות. בדרך נעצר על־ידי כנופיה ערבית ונצטווה לנסוע אתם לשער יפו. החליט שלא ליפול חי בידי שוביו, ירה באחד המתקיפים והרגו וניסה לברוח. אך כדור המות הכריעהו בו במקום. בן 34 היה במותו. נקבר בסנהדריה בירושלים ב־7.4.1948. ביום י"ט באלול תשי"א (20.9.1951) הועבר למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה ושני ילדים.

שמיינהויאר נתן (ארוין)

בן שלמה ושושנה. נולד ב־3 בינואר 1914 בהאנאו שליד פרנקפורט ע"נ מיין בגרמניה. גמר בית־ספר גבוה בעיר־הולדתו. השתייך לתנועת־נוער יהודית. כאביו הרופא נמשך גם הוא למקצוע הרפואה ומשנתבגר החל ללמוד באוניברסיטה בפרנקפורט. עם עלות היטלר לשלטון, שוב לא יכול להמשיך בלימודיו והחליט ללמוד מלאכת הצינקוגרפיה ולעלות לארץ. אך מאחר שהיה ספורטאי מובהק ואחד ממיסדי ארגון־הספורט היהודי בעירו, נמשך לבו אחר הרעיון של שירות במשטרת ארץ־ישראל. עם עלייתו בשנת 1934 עבד בתחומי המשטרה השונים. שירת בחברון הערבית. בעיר העתיקה והיה האחראי לשמירת תחנות־המים של לטרון וסריס. בפרוץ מלחמת־העולם השניה שימש כקצין־אימונים של המשטרה הנוספת. בשנים האחרונות לשלטון הבריטי עבד לפי הוראות השירות החשאי של ה"הגנה" והיה אחראי לקבוצת שוטרים אשר העבירו ל"הגנה" ידיעות חשובות. היה אהוב על חבריו לעבודה, אהב את הארץ וגם בימים הקשים ביותר האמין באמונה שלמה שעצמאות ישראל קום תקום. באוקטובר 1947 עזב את המשטרה ועבר למנגנון הקבע של ה"הגנה". כינויו בשירות ה"הגנה" במשך השנים האחרונות היה "אפרים". בפרוץ המאורעות היה נוסע יום־יום לביתו אשר בתלפיות ולא רצה לעזבו למרות האזהרות של חבריו. בכל עת היה האקדח מוכן בידו וכך נסע בדרכים המסוכנות.

נפל ב־6 באפריל 1948 בעברו ליד בית־הדפוס הממשלתי בירושלים בדרכו מתלפיות. בדרך נעצר על־ידי כנופיה ערבית ונצטווה לנסוע אתם לשער יפו. החליט שלא ליפול חי בידי שוביו, ירה באחד המתקיפים והרגו וניסה לברוח. אך כדור המות הכריעהו בו במקום. בן 34 היה במותו. נקבר בסנהדריה בירושלים ב־7.4.1948.

ביום י"ט באלול תשי"א (20.9.1951) הועבר למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה ושני ילדים.